

פאטנט

רון נחמן
איזה שר?

● כיצד להוציא אנשים, המכהנים בעמדות-מפתח, משיבות הרוט-גורל? הנה שיטה, שכל הזכויות עליה שמורות לרון נחמן, ראש-מועצת אריאל וראש-השנה לשעבר למנכ"ל רשות-השידור:

ביום השני בעת אחד מהדיונים האינסופיים של הוועד-המנהל של רשות השידור, נזקק נחמן לע-

מיון ראש מועצת מיגדלה-עמק, שאול עומר. מכיוון שבאותו יום ישבו החברים הנכבדים בוועד עם שרי-הליכוד ודנו בשאלה הנצחית, מי יהיה מנהל-הטלוויזיה? הבין נחמן שיהיה קשה להוציא את עומר מהדיון. מה עשה? חייג את המיספר המבוקש והודיע למוכרה בקול סמכותי ביותר: „את שאול עומר!“ מי רוצה? נענה בהיסוס. הוא באמצע ושיבה: „רוצים אותו מלישכת השר?“ המשיך נחמן ב"שיבועיות רבה, והועבר כהרף-עין למוכרה נוספת. שם כבר ביקש: „את שאול עומר? זה מלישכת השר?“ כן? נענה מייד והועבר, ללא שאלות נוספות כגון: איזה שר? איזו לישכה? מי מלישכת-השר מבקש אותו?

הפריע להם כלל כי ארבעה פרקים מאוחר יותר באותו הספר מסופר כיצד נפל עלי מאותו הכיסא עצמו, ותושבר מיפרקתו וימות.“

● ברילמה מאי-כמוה מצוי, בימים אלה, השר האגרטי משה שחל. שחל, שנכלל בפורום הארבעה — יחד עם דודי לוי, יצחק מודעי ויצחק נבון — האמור למצוא

הטלוויזיה, הוא חברו הקרוב של יוסף בראל, אחד משלושת המועמדים הפיבוריטיים. מאידך, הוא מקורבו ואיש-שלומו של שימזון פרס. וזה תומך תמיכה נחרצת בחיים יבין למישרה הנכספת.

● מנהל המכס מרדכי ברקת פגש בצלמת שעשתה דרכה לכנסת. הצלמת היתה לבושה בבוש חורפי למדי, שבלט על רקע השרב ששרר בירושלים. „מדוע את לבושה כל-כך סגורה? התעניין. אני הולכת לכנסת!“ הסבירה הצלמת

בגאווה. „נו, אז מה?“ לא הבין ברקת. „אני עשויה לפגוש שם, למשל, את הרב אברהם שריפרא“, אמרה הצלמת, וסגרה כפתור נוסף בחולצתה. „אני חייבת להקפיד על הופעה סר לידית!“ הגיב ברקת, בשוככות: „לפי מה שקראתי בעולם הזה לאחרונה, יעדיף שפירא דווקא כפתור פתוח...“

● חבר-הכנסת דב בך מאיר התארח בעירידיאנות. במהלך הראיון הציע הצעה מהפכנית: להקים גוש פוליטי חדש — מיפלת-העבודה-הליכ-רלים. המנחה משה טימור, שזכר את המאבק הממושך שניהל בן-מאיר עד שוויתר על כיסאו כממלא-מקום ראש עיריית תל-אביב, בגלל כהונתו ככנסת, שאלו: „איך אתה חושב שזה יסתדר? אם יהיה צורך, האם תהיה מוכן לפנות את מקומך?“ השיב בן-מאיר: „אני לא אבל אולי מישוהו אחר...“

● מרואין אחר של טימור, שלא דיבר מפורשות, היה חבר-

יחזקאל זכאי מנכ"ל חברת מקורות, מוקף בנשים, עת בהרצליה-מיתוח. זכאי העדיף לשכוח את בעיות העבודה, שהן מנת-חלקו היומיומיות, והתחרה בשויה בבריכה. את התואר „אלוף הבריכה“ הוא אומנם לא קטף, אך כפיצוי — זכה בחברה טובה.

יובל קוטנר

(שני מימין בתמונה למעלה) הפגין שימחה מול עדשת-המצלמה ביום שבו מלאו לתחנת גלי-צה"ל 35 שנה. יחד עמו בתצלום בתקליטיית התחנה מחייכים הלן ביכנר, עובדת הסינטיאה, המפיקה נוגה טל, עורך המוסיקה מאיר לחיאני, ואלי חיון, גם הוא עובד הסינטיאה. בתמונה התחתונה: כמה מאנשי יומן גלי-צה"ל: רון וילנסקי, מגיש היומן באותו ערב, משה גל, עורך, והמפיקה מירב אור, הכתבים גיא פינס, המניף בקבוק יין תוסס, ואלי אילדיס והמפיקה דורית וורמן. ולמרות הניסיונות הבלתי-מוסקים במשך השנתיים האחרונות לקצץ את כפיו של יומן גלי-צה"ל, והצליח מפקד התחנה, רון בן-ישי, לשמור על הצעירים העוסקים במלאכת התיקשורת מפני הלחצים.

מלכת-היופי הילה קלמן, שהוזמנה לככב בעירידיאנות. קלמן, שהגיעה מטופחת טיפ-טופ, ביקשה להיות בין ראשוני המרואיינים, וביקשה לקצר בו. משנשאלה מדוע, השיבה המלכה המאופרת-מתוסקת: „מה זאת אומרת? אני מופיעה אחריכך בתצוגת-האופנה המסיימת את הערב, ועלי להתכונן!“ משנשאלה לטיב ההכנות, פירטה: „עלי להסתרק, להתאפר...“

● נושא הגיוענות הפך לפר-פולארי ביותר, בתחום האמנות בארץ, בפרט בתיאטרון. תיאטרון רון הבימה מתכוון להעלות ערב, פרי עטם של יוצרים מכל הקשת הפוליטית, נגד התופעה. גם מישא אשרוב ורעייתו, בלה מל, מעלים הפקה שמה „על גיוענות ודמוקרטיה.“ הערב יוצר קשר בין השואה לבין מדיניות האפרטהייד בדרום-אפריקה, על-ידי המחזות שני סיפורים — אחד מאת יאנוש קורצ'ק, הצלקת, והשני מאת אורסולה ורפל, ללבנים בלבד! ההפקה מיועדת לכיתות ר-ח'.

● מוסיק שמש, אחד האנשים הסגנוניים ביותר בירושלים, אינו זקוק לסיבה-למי-סיבה בשבוע שעבר אירגן את מסיבת-העונה בירושלים — או, לפחות, אחת מאותן הקרויות כן, שמש ורעייתו נורית הוזמנו את רוב נציגי החוג הנוצץ

הכנסת מיכאל דקל, אחד המועמדים למישרת סגן שר-הביטחון, אם תאוּש אי-פעם. הוא נשאל, כמוכן, על סוגיה תמוהה זו. „כיצד זה?“ תהה טימור, „אתם — הליכוד — מוותרים על משרת-סגן-שר מרכזית שכזאת, ועוד לארבע שנים?“ רקל התפתל וניסה נואשות להתחמק מתשובה. „המוסדות צריכים להחליט“ וזק. „האם זה נובע מחולשתו של יצחק שמיר?“ לחץ טימור, „או מחולשת המועמד (רקל)?“ כאן ממש התרגש רקל ופלט חלושות: „המוסדות...“

● לפעמים משתלם לקבל מכות. כך יכול להעיר על בשרו מיכאל הנדלזלץ, מבכר-התיאטרון, שספג חבטות מדי השחקן יוסי פולק. מאז החיבטות, שגררו בעיקבותיהן את השעייתו של פולק מהבימה, למשך שלושה חודשים, הפך הנדלזלץ לרמות התיקשורתית מבוקשת ביותר, בעירידיאנות למיניהם, המתחרים ביניהם על הזכות לארח את הקורבן-התורן. ● הסופר אהרן בן-יעיר, שעלה לאחרונה לכותרות בזכות סיפרו, העוסק באופן יסודי במין, טען בשבוע שעבר, כי אינו מבין על מה מהומה. „ספרי אינו עוסק בסקס“, הרים בן-יעיר גבה, „הוא בעצם מהתלה פוליטית!“ ● הכל יחסי — כך הבקירה

והבוהמי של ירושלים לחגיגה עלויה של סטייקים וממולאים שנמשכה עד אור הבוקר.

● דיאן לאנגטון, כוכבת המחזה ישו כוכב עליון, שבו הופיעה בתפקיד ג'ני, וריי וונס, המוכר מהגריסה המורדר-נית למחזמר הקוסם מארץ עוץ וסרטים כמו: סופרמאן 1, סופרמאן 2, עומדים לפקוד את הארץ בקרוב, במיסגרת העלאת הקומדיה המוסיקלית עד לאן גיע מזלך! המוצגת כעת בהצלחה על בימות לונדון, את השירים לקומדיה הלחינו פרד אב וג'ון קאנרר, שהשתתפו בעבר בכתיבת כמה ממחזות-הזמר המצליחים ביותר. בנייהם: קברט. פאני ליידי והשיר המי פורסם ניו-יורק, ניו-יורק.

פסוקי השבוע

● בעלי-הטור ב. מיכאל על המחזות הרתיבות של שימזון פרס: „אתה עושה את התורה קדרום לחפור בו קבר.“

● הנזיל: „כדאי שאת תול-רות חיייו של השר (אריאל) שרון לא יכתוב ביורגראף, אלא פולי-גראף.“

● דיון בבית-דין רבני, לאשה שבעלה הוא סרנגט: „התפללי שבעלך ימות!“

דפנה ברק